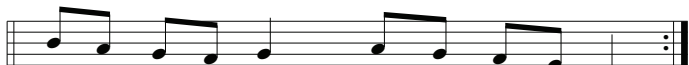

A SUBILA E A BAIXALA (2)

♩ = 108

A su - bi - la e a bai - xa - la
a su - bi - la e a bai - xa - la

a cos - ta de Re - bo - re - do;
per - dín a tren - za do pe - lo.

Se - te cun - cas de pa - pas de mi - llo u - nha ve - lla co - meu;

re - ben - tou - lle o cor - dón do xus - ti - llo de tan - to que en - cheu.

Ti - ña fa - me, co - meu ou - tras se - te, des - pois re - cun - cou;

fi - xo co - ma un fo - gue - te no ai - re, chis - pún! e es - tou - pou.

© Manuel Rico Vereá

1

A subila e a baixala
a costa de Reboredo;
a subila e a baixala
perdín a trenza do pelo.

2

Sete cuncas de papas de millo
unha vella comeu;
rebentoulle o cordón do xustillo
de tanto que encheu.
Tiña fame, comeu outras sete
e despois recuncou;
fixo coma un foguete no aire,
chispún! e estoupou.

3

Teño un amor coma un sol,
eu a Deus non llo merezo;
todos me din que o venda
mailo amor non che ten prezo.

4

Sete cuncas de papas de millo
unha vella comeu;
rebentoulle o cordón do xustillo
de tanto que encheu.
Tiña fame, comeu outras sete
e despois recuncou;
fixo coma un foguete no aire,
chispún! e estoupou.

5

Manuel, Manueliño
do caravel da monteira.
Quen cho deu, Manueliño?
Deumo a caraveleira.